

Władysław Morawski

Samostrzałów, gm. Kije, woj. kieleckie

Informator Archeologiczny : badania 12, 143-144

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Regulą w wyposażeniu jednego grobu było występowanie dwóch zapinek i przęślika względnie zapinki i sprzączki.

W świetle pozyskanych materiałów cmentarzysko datować można od przełomu faz B1/B2 wczesnego okresu rzymskiego do fazy B2/C1 późnego okresu rzymskiego.

Materiały przechowywane będą w magazynach Katedry Archeologii UAM w Poznaniu.

SAMOSTRZAŁÓW, gm. Kije
woj. kieleckie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii Małopolski
w Krakowie

Badania prowadził mgr Władysław Morawski. Finansował Inwestor Linii Hutniczo-Siarkowej przez WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Osada kultury przeworskiej, ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego i niktę kultury łużyckiej.

Stanowisko badane w ramach akcji ratowniczej na trasie Linii Hutniczo-Siarkowej w województwie kieleckim.

Stanowisko położone wysoko /10-15 m/ ponad dolinką potoku /lewostronny dopływ Nidy/, w niewielkiej od niego odległości. Praktycznie znajduje się na wododziale Nidy i Pilicy, na północnym obrzeżeniu znacznie wyniesionych masywów skał węglanowych, obecnie silnie skrasowiałych. Teren stanowiska to pola orne na podłożu silnie kamienistych płytkich rędzin.

Wytoczono 5 wykopów /5 x 5 m/ kontrolujących obszar w wymiarach ca 50 x 50 m, w miejscu koncentracji materiału powierzchniowego w okolicy kulminacji wzniesienia we wschodniej części stanowiska.

Materiały wczesnośredniowieczne i z kultury łużyckiej występowały nielicznie w warstwie ornej i nieco poniżej, bez zauważalnych koncentracji. W tych też warstwach, nieco liczniej i obficiej w północnej części stanowiska znaleziono ułamki ceramiki kultury przeworskiej. Natrafiono na 4 nieduże jamy z ceramiką kultury przeworskiej, 11 dołków postępowych i 2 równoległe wąskie /30-40 cm/ rowki. Słupy nie tworzą jakiś wyraźnych układów geometrycznych, będąc pozostałościami /jak i rowki/ bliżej nieokreślonych budowli. Sądzić należy z dużym prawdopodobieństwem, że wszystkie /lub większość/ stwierdzone na stanowisku obiekty należy wiązać z kulturą przeworską.

Badania w ramach podjętej akcji ratowniczej na trasie Linii Hutniczo-Siarkowej nie są jeszcze zakończone.

Materiał tymczasowo przechowywany jest w Pracowni Archeologicznej ZAM IHKM PAN w Igołomi.

SIEMIĄTKOWO KOZIEBRODZKIE
woj. ciechanowskie
Stanowisko 1

patrz
okres lateński

SIEMIECHOW, gm. Widawa
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

Muzeum w Pabianicach

Badania prowadziła mgr Maria Jażdżewska.
Finansował WKZ w Sieradzu. Szósty sezon badań. Osada ludności kultury wenedzkiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano badania osady na wzniesieniu zwanym "Piekło", na granicy wsi Siemiechów i Rychłocice. Odsłonięto w całości ślady szóstego z kolei obiektu mieszkalnego-półziemianki, częściowo odkrytej w ubiegłym sezonie, półziemianki nr: VII, VIII, IX oraz fragment prawdopodobnie dziesiątej. Wyżej wymienione obiekty o rzutach w przybliżeniu prostokątnych miały przeciętnie wymiary 5-6 m x 3-4 m. Wypełniska stanowiła na ogół brunatno-szara ziemia z ceramiką ręcznie leploną i toczoną, z przewagą pierwszej, z dużą ilością kości zwierzęcych i polepy.

Najciekawszą była chata VII /4, 9 m c 3, 27 m/ z przylegającą do niej jamą, w której znaleziono nożyk żelazny, ceramikę i polepę. Wypełniska chaty stanowiła częściowo smolistoczarna, gliniasta ziemia z bardzo dużą ilością kości zwierzęcych i ceramiki /m.in. zgniecione naczynie z drobno połupanymi, spalonymi kośćmi zwierzęcymi/. W samym środku chaty, na głębokości 80 cm od powierzchni gruntu widoczne było idealnie kolistą zaciemnienie /średnicy 1, 1 m/, które w przekroju przybrało kształt beczki, wkopanej w podłogę chaty. Po wyeksplorowaniu wypełniska chaty, na tle piasku były doskonale widoczne ślady dużych słupów - po trzy pod krótszymi /wschodniej i zachodniej/ ścianami chaty.

Tylko w jednej z chat, największej, o wymiarach 7 x 3, 30 m odkryto duże palenisko, zbudowane z luźno ułożonych kamieni, częściowo oblepionych surową gliną. Poza paleniskiem znaleziono sierp żelazny, ceramikę i kości zwierzęce.

Interesującymi były też dwie jamy zasobowe w planie płaskim kolistą, a w przekroju mające kształt odwróconej donicy - powstałe prawdopodobnie w wyniku wkopania w ziemię pojemników z materiału organicznego. Wewnątrz jam znaleziono jedynie nieliczne fragmenty ceramiki.